

ftyre Teatret med det Budget, og navnlig jagde det ærede Medlem, det var urimeligt at forlange en Indtægt af Teatret paa 700,000 Kr., naar det ikke har en Indtægt paa 600,000 Kr. Jeg ser ikke, det er saa urimeligt; det er dog ikke saa forstræffelig mange Aar siden, at Teatret gav over 800,000 Kr., i Indtægt og man plejer jo at kunne slutte fra, hvad der er sket, til, hvad der vil kunne ske. Med Hensyn til de Medsættelser, vi have foretaget paa Udgiftsposterne, har jeg jo udtrykkelig i mit Indledningsforedrag gjort opmærksom paa, at det var rent kalkulatorisk, og ikke blot kalkulatorisk, men i Virkeligheden blot rent demonstrativt. Jeg forvarede mig imod, at vi netop skulde mene, at det var paa disse bestemte Poster, som vi i Overensstemmelse med tidligere Praksis havde nedsat, at man skulde foretage Reduktionen. Vi havde valgt disse Poster, fordi vi overhovedet vilde stille Budgettet op paa Balance som vor principale Forordning. I øvrigt mener jeg, der er andre Poster i Budgettet, hvor det vilde være nok saa naturligt, at man foretog Medsættelser; særlig paa Kontoen for Lønninger, der give Ret til Alderdomsforsørgelse, og paa Kontoen for Honorarer til Skuespillere, som blive antagne paa kort Tid. Jeg tror, man paa disse Poster maatte kunne reducere en Del uden Skade for Teatret, og saa kunde man maasse ogsaa lettere komme til at antage ny Kræfter. Jeg er selvfølgelig enig i, at det kan være rigtigt at antage ny og gode Kræfter, naar man kan saa dem, men naar man stadig beholder alle de gamle Kræfter, som man til Dels slet ikke bruger, og saa vedbliver at antage ny, saa er det en Fremgangsmaade, som umulig kan føre til et gunstigt økonomisk Resultat. Det var mig imidlertid, som jeg før sagde, ikke ganske klart, hvorledes den højtærede Minister tænkte sig, at man skulde komme ud over den nuværende Misère ved Teatret. Det forekommer mig, at ogsaa den ærede Minister nu var med paa Tanken om, at man maatte have en ny Vedelse af Teatret, og det forekommer mig tillige, at den højtærede Minister antydede, at der maatte komme en Forandring af hele Teatrets Forhold til Staten, og at det maatte tages op til virkelig alvorlig og grundig Overvejelse, hvordan dette Forhold i Fremtiden skulde være. Men jeg kunde som sagt ikke blive ganske klar over, hvad den højtærede Minister mente i denne Henseende og vilde derfor sætte Pris paa, om den højtærede Minister vilde udtale sig derom, naar han senere atter tager Ordet.

Spørgsmaalet om Forfatteren Bontoppidan finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa nu, efter at den ærede Minister har udtalt, at han vil tage denne Sag under Overvejelse til 3dje Behandling; det vil jo af denne Grund være bedst at lade den hvile, til denne Overvejelse har fundet Sted. — Derimod er jeg nødt til at gøre nogle Bemærkninger over for den højtærede Minister og for det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) med Hensyn til Karakteren af Kontoen VI. A. 3. — de 2 og 3-aarige Understøttelser. Den ærede Minister mente, at det, der hidtil var sket, var ganske naturligt. Det var jo nemlig saa, at der forelaa en hel Del Tilfælde, hvor Ministeriet havde benyttet Understøttelser, som af en eller anden Grund vare blevne ledige, til at fordele mellem andre Personer, som stode opførte paa denne Konto, og da der ikke var sket nogen Paatale deraf, havde man altsaa godkendt det. Det var blevet en Praksis, som Ministeriet ganske rolig kunde gaa ud fra. Dette tror jeg dog ikke hænger ganske saaledes sammen. Det er ganske rigtigt, at noget saadant har fundet Sted, og det er ogsaa ganske rigtigt, at det ikke er blevet paataalt. Men Grunden til, at der ingen Paatale har fundet Sted, er den, at det, saa vidt jeg ved, aldrig er blevet tydelig opløst for Tinget, at det er sket. Det er rent tilfældigt, at vi i Aar ere komne til at opdage det. Fra Ministeriets Side er der aldrig sket nogen Meddelelse derom. (Modsigelse). Der gives ganske vist hvert Aar en Liste over de forskellige Personer, der have faaet. Men da man i sin Tid, ved Overenskomst mellem Regering og Rigsdag har bestemt, hvad de skulle have, er man naturlig gaaet ud fra, at disse Personer ogsaa have faaet det, man er bleven enig om, og jeg tror ikke det er noget, man kan bebrejde Finansudvalget, at det har stølet paa, at Ministeriet holdt sig de Aftaler efterrettelige, som man derom har sluttet. Nu faar man imidlertid at vide, at f. Eks. Forfatteren Rud. Schmidt, saa vidt jeg ser af det foreliggende, i sin Tid kun har faaet bevilget 1000 Kr. ved Overenskomst mellem Regering og Rigsdag; men at han saa, da Forfatteren Emmanuel Henningsens Portion blev ledig og blev delt mellem To, har faaet 300 Kr. til, saa at hans Portion steg til 1300 Kr., og at han nu, da de 600 Kr. ved den ulovlige Uløvensstemmelse mellem Teyten og Annærtningerne have været til Ministerens Raadighed, har faaet 200 Kr. til, saa at han er oppe paa 1500 Kr. Det bliver dog en